

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2012

Νύχτα Χριστουγέννων.

Ένας άγιος και σοφός άσκητής προσεύχεται από ώρα γονατιστός μέσα στο Άγιο Σπήλαιο, στη Βηθλεέμ. Στο σπήλαιο που πριν από περίπου 400 χρόνια είχε φιλοξενήσει τον νεογέννητο Χριστό μας. Ο άσκητής δεν είναι άλλος από τον μεγάλο Πατέρα της Έκκλησίας μας, τον Άγιο Ιερώνυμο, που κατέγραψε και τα όσα συνέβησαν εκεί.

Έκείνη την νύχτα ο Όσιος είχε αφήσει το άσκητηριό του, που ήταν κοντά στο Άγιο Σπήλαιο, και είχε αποφασίσει να την περάσει ξάγρυπνος και προσευχόμενος μπροστά στην Άγία Φάτνη.

Η καρδιά του ήταν γεμάτη εύγνωμοσύνη για την μεγάλη δωρεά του Θεού: να έλθει ο Ίδιος στη γη, να γίνει άνθρωπος, για να μās γλυτώσει από την δουλεία της αμαρτίας, από την τυραννία του διαβόλου και τα νύχια του θανάτου!

Άπόλυτη σιωπή επικρατούσε μέσα στην νύχτα στον ιερό χώρο...

Ξαφνικά ακούστηκε να προφέρει το όνομά του μια γλυκιά φωνή:

- Ιερώνυμε!

Ξαφνιάστηκε ο Όσιος... Κοίταξε παραξενεμένος γύρω του... Τίποτε...

Δεν υπήρχε κανείς.

- Ιερώνυμε! Ξανακούστηκε ή φωνή...

Ναί! Έρχόταν από την Άγία Φάτνη... και έκανε την καρδιά του να τρέμει συγκλονισμένη.

- Ιερώνυμε, τι δώρο θα μου κάνεις απόψε στη γιορτή μου;

Ήταν πράγματι ή γλυκιά φωνή του Ίησου.

Εέσπασε σε λυγμούς ο Άγιος:

- Ω Κύριε, τó ξέρεις ότi για Σένα τά άφησα όλα: τó παλάτι του αυτοκράτορα, τά μεγαλειά της Ρώμης, τiς άνέσεις. Η καρδιά μου, ή σκέψη μου, όλα σε Σένα είναι στραμμένα! Τί άλλο μπορώ να Σου προσφέρω; Δέν έχω τίποτε!

- Καί όμως, Ιερώνυμε, έχεις κάτι ακόμα που μπορείς και πρέπει να μου τó προσφέρεις... Αυτό θα με εύχαριστήσε πιό πολύ από όλα τά άλλα, και αυτό θέλω...

Έπεσε σε συλλογή ο Όσιος... Πέρασαν λίγα λεπτά και μετά τόλμησε να φελλίσει:

- Κύριε, δέν βρίσκω κάτι... Πές μου, τί θα μπορούσα ακόμη να Σου

προσφέρω καὶ δὲν μπορῶ νὰ τὸ σκεφτῶ;
Μεσολάβησε μικρὸ διάστημα σιγῆς καὶ ἡ φωνὴ τοῦ Χριστοῦ ξανακούστηκε:
- Ἰερώνυμε, τίς ἁμαρτίες σου θέλω. Δῶσε μου τίς ἁμαρτίες σου!
- Τίς ἁμαρτίες μου; Τὶ νὰ τίς κάνεις, Κύριε, τίς ἁμαρτίες μου;
- Θέλω τίς ἁμαρτίες σου γιὰ νὰ σοῦ τίς συγχωρήσω, ἀφοῦ γι' αὐτὸ ἦρθα
στὸν κόσμο, ἀπάντησε ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπικράτησε βαθιὰ σιωπὴ.
Συγκλονισμένος ὁ Ἅγιος Ἰερώνυμος ἄφησε τὰ δάκρυά του, δάκρυα
εὐγνωμοσύνης, νὰ πλημμυρίσουν τὸν ἱερὸ χῶρο ὅλη τὴν νύχτα.
Ἄφησε καὶ σὲ μᾶς τὴν ἔμπρακτη παραγγελία νὰ μὴ λησμονοῦμε κάθε
Χριστούγεννα τὸ ὠραιότερο δῶρο πρὸς τὸν Σωτῆρα μας, τὴν μετάνοιά μας
γιὰ τίς ἁμαρτίες μας.
Αὐτός εἶναι ὁ καλύτερος ἑορτασμός τῆς μεγάλης ἑορτῆς...

Εὐχόμεθα, λοιπόν, ὁ Χριστὸς μας ποὺ γεννήθηκε στὸ ταπεινὸ Σπήλαιο τῆς
Βηθλεέμ νὰ σᾶς χαρίζει δύναμη ψυχικὴ καὶ πνευματικὴ στὴν ἀντιμετώπιση
τῶν κάθε εἴδους δυσκολιῶν τῶν καιρῶν μας καὶ ἡ Παναγία μας νὰ σᾶς
ἔχει πάντοτε ὑπὸ τὴν προστασία Τῆς, ὥστε μὲ πνευματικὴ χαρὰ νὰ
ζήσουμε τίς Ἅγιες ἑορτὲς τοῦ δωδεκαημέρου.
Τὸ δὲ νέον ἔτος νὰ εἶναι εὐλογημένο ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ Θεὸ μας Ἰησοῦ
Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ μόνη ἐλπίδα μας καὶ ἡ παρηγορία, τὸ αἰώνιο καὶ
ἀδιάσειστο θεμέλιον τῆς ζωῆς μας.
Ὁ ἕνας καὶ μόνος ἀληθινὸς Θεός, ὁ Ἐπιφανεὶς ἀπὸ ἀγάπη γιὰ τὴν δική
μας σωτηρία.

Μετὰ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ Τεχθέντι ἀγάπης.

Ὁ Καθηγούμενος
† Ἀρχψ. Νηϊόδημος

